

2. Hotărârea atacată încalcă articolul 72 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001, întrucât Tribunalul efectuează el însuși examinarea faptelor pe fond în lumina articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 coroborat cu articolul 4 din acest regulament. Tribunalul nu are competența materială să realizeze această examinare, din moment ce camera de recurs nu a luat o decizie cu privire la aplicabilitatea articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 coroborat cu articolul 4 din acest regulament, care ar fi susceptibilă să facă obiectul unui control de legalitate pe fond. Din acest motiv, examinarea pe fond pe care a efectuat-o Tribunalul constituie o modificare ilegală a deciziei în litigiu. Tribunalul a exercitat în mod efectiv competența atribuită prin lege camerei de recurs [articolul 165 alineatul (1), articolul 66 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001] și, prin aceasta, i-a retras-o în mod definitiv.
3. Invocarea din oficiu, contrar capetelor de cerere formulate de reclamantă în primă instanță, a „încălării domeniului de aplicare al articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009” eludează în mod ilegal normele de competență stabilite de legiuitorul Uniunii la articolul 72 din Regulamentul (UE) 2017/1001. Aceasta are ca efect să determine nelegalitatea hotărârii atacate în întregime, din moment ce aceasta se bazează integral pe această încălcare.
4. Încălcarea, prin hotărârea atacată, a articolului 72 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 implică în mod necesar alte încălcări în detrimentul recurentului, și anume i) retragerea definitivă a competențelor de examinare și de decizie ale camerei de recurs, atât a celei care îi este atribuită prin lege [articolul 165 alineatul (1), articolul 66 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001] cât și a competenței sale specifice [articolul 71 alineatul (1) a doua teză prima situație din Regulamentul (UE) 2017/1001], și ii) încălcarea independenței membrilor săi în exercitarea acestei competențe [articolul 166 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2017/1001]. Aceste încălcări limitează în plus în mod ilegal protecția jurisdicțională de care reclamanta trebuia să beneficieze la mai multe niveluri și în mod specific în temeiul dreptului Uniunii, în primă instanță împotriva deciziei examinatorului EUIPO, precum și împotriva deciziei camerei de recurs [articolul 66 alineatul (1), articolul 165 alineatul (1), precum și considerentul (30) al Regulamentului (UE) 2017/1001; articolul 72 din Regulamentul (UE) 2017/1001].
5. Recursul ridică o „chestiune importantă pentru unitatea, consecvența sau dezvoltarea dreptului Uniunii” în sensul articolului 58a al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin faptul că hotărârea atacată riscă să creeze o insecuritate juridică cu privire la o chestiune care are o importanță structurală deosebită pentru sistemul specific și „logica arhitecturii instituționale” instituite de legiuitorul Uniunii pentru a garanta o protecție jurisdicțională completă, adecvată, efectivă și pe mai multe niveluri împotriva deciziilor EUIPO. Prin natura sa transversală și constituțională, această chestiune este importantă pentru controlul jurisdicțional al tuturor deciziilor camerelor de recurs ale EUIPO, în materie de mărci și în materie de desene și modele industriale. Aceasta privește de altfel protecția jurisdicțională împotriva deciziilor tuturor agențiilor Uniunii pentru care legiuitorul Uniunii a prevăzut cu titlu de „condiție specială” în sensul articolului 263 al cincilea paragraf TFUE un control specific complet prealabil de către o cameră de recurs independentă.

(¹) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 7 aprilie 2023 – Mutuelle
assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)/TN și alții**

(Cauza C-236/23, Matmut)

(2023/C 296/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurentă: Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)

Intimate: TN, Société MAAF assurances, Fonds de garantie des assurances obligatoires de dommages (FGAO), PQ

Întrebarea preliminară

Articolele 3 și 13 din Directiva 2009/103 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun ca nulitatea contractului de asigurare de răspundere civilă auto să fie declarată opozabilă pasagerului victimă atunci când acesta este și asiguratul care a făcut o declarație falsă intenționată la momentul încheierii contractului, aflată la originea nulității respective?

⁽¹⁾ Directiva privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO 2009, L 263, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Duisburg (Germania) la 19 aprilie 2023 – OB/Mercedes-Benz Group AG

(Cauza C-251/23, Mercedes-Benz Group)

(2023/C 296/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Duisburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: OB

Pârâtă: Mercedes-Benz Group AG

Întrebările preliminare

- 1) Un vehicul diesel ușor pentru pasageri căruia i se aplică norma de poluare Euro 5 încalcă dispozițiile de drept al Uniunii, independent de faptul că în unitatea sa de comandă este instalat un comutator ce poate fi considerat din punct de vedere conceptual drept dispozitiv de manipulare în sensul articolului 3 punctul 10 din Regulamentul nr. 715/2007 ⁽¹⁾, dacă, din cauza modului în care este construit și a controlului funcțiilor instalate în el, este clar de la bun început că, după încălzirea motorului, acest vehicul va emite în „combinație” peste 180 mg de oxizi de azot pe kilometru în cazul în care se realizează în această stare o încercare conform NEDC?
- 2) Un element de proiectare dintr-un vehicul care măsoară temperatura, viteza vehiculului, turația motorului (RPM), raportul de transmisie, depresiunea în galeria de admisie sau orice alt parametru în scopul de modulării parametrilor procesului de ardere din motor în funcție de rezultatul acestei măsurători, poate să reducă eficiența sistemului de control al emisiilor în sensul articolului 3 punctul 10 din Regulamentul nr. 715/2007 și să constituie astfel un dispozitiv de manipulare potrivit articolului 3 punctul 10 din Regulamentul nr. 715/2007, în cazul în care modificarea parametrilor procesului de ardere realizată de elementul de proiectare pe baza rezultatului măsurătorii, pe de o parte, determină creșterea emisiilor unei anumite substanțe nocive, de exemplu emisiile de oxid de azot, dar, pe de altă parte, reduce în același timp emisiile unei alte sau unor alte substanțe nocive, de exemplu particulele, hidrocarburile, monoxidul de carbon și/sau dioxidul de carbon?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, care sunt condițiile în care elementul de proiectare constituie într-un asemenea caz un dispozitiv de manipulare în sensul articolului 3 punctul 10 din Regulamentul 715/2007?